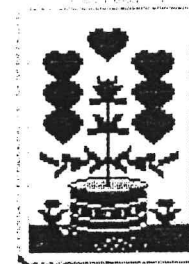

Šel tam

HONEM

a pak si zoufal nad talonem

První nezávislý mariášový časopis

číslo 3

duben 1996

ročník 1

3

Začátečník

S příspěvky se roztrhl pytel. Úvodník napsal Jiří Čapla, Karla Poláčka vyšťouchl také. Vláďa Ellinger se rozkecal také značně, takže abych vůbec něco napsal a netrápily mě výčitky svědomí, sáhl jsem po osvědčeném ZÁČATEČNÍKU.

Také musím nějakým způsobem zaplnit místo, neboť nastala díky příspěvkům situace, kdy obvyklých osm stran nestačí, na dvanáct není materiál a nic mezi být nemůže, to nejde pořádně zpracovat.

Zde všem čtenářům sděluji, že všechny nesignované příspěvky jsou mé produkce. Ostatní příspěvky jsou signované, zatím pouze jeden autor přispívá pod značkou, kterou jsem mu sám přidělil a on s ní dodatečně souhlasil. Jisté všichni poznáte, kdo se nám to pod

značkou – ančí – skrývá. Tak těžký hlavolam to není.

Všechny příspěvatelé upozorňuji, že ani vyžádané příspěvky nevracím, pokud nejsou na disketě, a ani nehonoruji. Od pánu Ellingera, Čaply a Jančíka přijímám nadále pouze příspěvky na disketě, popřípadě do sta slov v rukopise. Případá mi, že si ze mne dělají legraci. V pondělí na počítači něco napíši, vytisknou to, v úterý mi to přinesou a já to musím z papíru znovu přepsat.

Dále upozorňuji, že si vyhrazuji právo na grafickou úpravu všech příspěvků, včetně úpravy pravopisné (kromě literárních děl), podle svého nejlepšího uvážení.

Taktéž si vyhrazuji právo rozhodnout o otištění příspěvku. Zásadně nebudu otiskovat příspěvky sprosté, hanlivé a urážlivé.

Úvodník

K herní úrovni přeboru českého svazu mariáše

V předcházejícím čísle tohoto časopisu autor dokladoval některé z druhů činností výboru. Samozřejmě, jsou zde další pole působnosti, která si vyžadují neméně obětavé práce, jako propagace mariáše v masmédiích, styk s mariášovými regiony a komunikace s různými orgány a organizacemi k zvyšování známosti a autority Českého svazu mariáše.

Autorita Českého svazu mariáše je spojena bezprostředně i s úrovní jeho přeborů a turnajů. Pokud pozveme televizi, rozhlas, noviny i časopisy na naše akce, pak musíme dbát na to, abychom si jak se říká "neuřídili ostudu" nevhodným prostředím, osobní úrovní hráčů a jejich herním uměním.

Právě herní umění zkušených členů našeho svazu je to, co vzbuzuje i autoritu hráčů ostatních mariášových regionů, nebo hráčů, kteří jako čistí mariášoví amatéři začínají svoji soutěžní mariášovou dráhu na některém z našich turnajů.

Naprostá většina našich hráčů se rekrutuje z řad hráčů hospodského mariáše. Jejich zvyky i herní pojetí je dodnes ovlivňují. Všichni, nevyjímajíc špičkové hráče včetně mistrů ligy se musí učit přizpůsobovat se systému "PRÉMIOVÉHO" licitovaného mariáše. Každý hráč si musí tento přerod prožít a je právě jen na něm a na jeho herní úrovni, jak se s tímto problémem dokáže vyrovnat. Mnozí hráči, kteří naskočili do rychlíku našich přeborů s přílišným sebevědomím suverénní v jejich hospodě, tvrdě narazili na nový a jim neznámý systém.

Jestliže se podíváme na počátky "SOUTĚŽNĚ - SPORTOVNÍHO" licitovaného mariáše, pak vidíme, že jeho herní úroveň po všech stránkách vzrostla. Vzrostla naše členská základna, zvýšila se průměrná účast na turnajích. Růstovou tendenci má i průměrný počet získaných soutěžních bodů na turnajích, postupně se vyrovnává i jeho ligová špička.

V prvních ročnících naší ligy stačilo na vítězství v turnaji v průměru 250 - 350 soutěžních bodů. Tehdy se hrál intuitivní hospodský mariáš a nebylo dnešního systémového pojetí, které charakterizuje herní umění našich předních hráčů. V čem spočívá toto systémového pojetí:

1. V dokonalé orientaci všech herních variant hry.
2. V absolutním přehledu (hráčské paměti) o pohybu karet před, při i po každé sehrávce.
3. V umění vymyslet optimálně bodové ziskovou variantu pro každou sehrátnou hru.
4. Ve volbě vhodné taktiky a strategie jednotlivých her, herních kol, turnajů i celých přeborů.
5. V osobní ukázněnosti, psychické i fyzické přípravy na turnaj k získání dobré herní kondice.

Ti hráči, kteří spoléhají na nějaké "herní štěstí", či se dokonce snaží o jisté herní podvedky, jako domluvu na vyflekování hry a pod., mohou jednorázově slavit úspěch, který je v podstatě později mrzí a současně riskují i možnost nejen odhalení, ostudy, ale i diskvalifikace.

Je a bude snahou našeho výboru, aby poskytoval našim hráčům takové nové herní metodiky, které budou moci používat k trvalému zvyšování úrovně své hry. Proto byla ustavena v našem svazu "Integrační komise", která se bude mimo jiné věnovat metodickým aktivitám pro všechny druhy mariáše. Nejen časopis HONEM, ale i připravovaná MARIÁŠOVÁ ROČENKA, dále v příštím roce OFICIELNÍ PRAVIDLA Českého svazu mariáše pro všechny druhy mariáše, budou jistě pro naše členy a všechny mariášníky opravdovým přínosem.

Na druhé straně bude výbor očekávat od našich členů pochopení i podporu v jeho činnosti a snaze po zvyšování úrovně našich přeborů, pohárů i turnajů a po propagaci naší taktika národní české hry zvané MARIÁŠ.

Jiří Čapla

Z turnajů

9. března 1996 Pardubice, licitovaný mariáš, 3. turnaj ligy východočeské oblasti

Restaurace Imperial v centru Pardubic přivítala, tuším, rekordní počet 54 hráčů a hráček. Vedle cen, kterým dominovala produkce líkérky HOBÉ, se mohl vítěz těšit i na vepřovou hlavu.

Vítězství z Holic si zopakoval Vladislav Veselý (Vratislavice), před Milanem Witalou (Havířov) a Jaroslavem Šimerdou (Doubrava). V soutěži družstev dosáhl tým Vratislav Vratislavice čistý hatrick, na druhém místě skončil Jizeran Doubrava a třetí domácí Famosa Pardubice A. Celkové pořadí družstev má stejnou podobu.

Velmi příznivý dojem z turnaje znehodnotilo pouze kouření v hrací místnosti a bohužel i výsledky našich zástupců: ...Dlouho nic..., dlouho nic..., 24. Sulkiwicz (Kladno), 29. Herink (Mělník), 34. Holeček, 35. Jančík (oba Ekolev), 38. Duchek, 40. Strobachová, 43. Hlízová (všichni Kladno).

-- ančí --

Velký úspěch hráčů LOKO Mariánské Lázně na Českomoravské vysočině.

9. března 1996 Havlíčkův Brod, křížový mariáš 4. ročník

Dne 9.3.1996 se 5 hráčů oddílu Licitovaného mariáše LOKOMOTIVY Mariánské Lázně zúčastnilo na pozvání turnaje v křížovém mariáši v Havlíčkově Brodě. Po 300 km jízdy nás přivítala v kasárnách jednotka rychlého nasazení, která pořádala 4. ročník turnaje VÚ 1762 v křížovém mariáši. Turnaje se zúčastnilo celkem 140 hráčů a z toho 34 družstev po 3 hráčích.

Hrálo se celkem 6 kol po 45 minutách. Tým LOKO Mariánské Lázně "A" nastoupil v sestavě Ing. A. Václavík, S. Kavalír a Ing. M. Giecek a prokázal perfektní týmovou práci a obsadil celkem 2. místo v soutěži družstev. Týmu LOKO Mar. Lázně "B" se již tolik nedařilo a skončilo ve druhé polovině soutěže družstev. V jednotlivcích se nejlépe umístil Ing. Václavík a to na 5. místě. Samotní pořadatelé byli překvapeni úspěchem borců z Mar. Lázně, neboť byli přesvědčeni o tom, že jsou specialisté na mariáš křížový a nepočítali s tím, že by je mohli nějak vážně ohrozit hráči mariáše licitovaného a že by se mohli umístit na jejich turnaji dokonce na čelních místech.

Sponzorem týmu LOKO Mar. Lázně byl soukromý podnikatel ing. A. Václavík, který zajistil pro celý tým LOKO dopravu. Odměnou je mu nejen naše poděkování, ale i perfektní umístění jak družstva, tak i jednotlivců.

Po tomto úspěchu byli hráči LOKO Mar. Lázně pozváni na turnaj v křížovém mariáši tříčlenných družstev do Jindřichova Hradce dne 20.4.1996 na kterém je jako první cena pro vítězný tým týdenní pobyt v Itálii.

Ohřejí se borci z LOKOMOTIVY Mar. Lázně v lázeňském středisku BIBIONE?

Výsledky turnaje

Jednotlivci:

1. Jiří Váňa Vysočany
2. František Neubauer Bartoušov
3. Václav Jelínek Mlýn 2
5. Ing. Alois Václavík LOKO Mar. Lázně "A"
26. Ing. M. Giecek LOKO Mar. Lázně "A"
31. Stanislav Kavalír LOKO Mar. Lázně "A"

Družstva:

1. Vysočany "A"
2. LOKO Mar. Lázně "A"
3. Bartoušov "A"

Kavalír Stanislav

Cože ono to bývá po tom posvěcení ?

31. března 1996 Bechyně, křížový mariáš, jihočeská GP

Za účasti šedesáti hráčů proběhl v Bečyni předposlední turnaj letošní jihočeské GP. Na poslední chvíli jsem svoji účast odřekl, takže výsledky skládám z útržků informací na papírech i ústních.

Turnaj byl dotován cenami pro prvních 40 hráčů a ceny byly jako již tradičně velmi dobré. S výsledky našich zástupců to bylo ovšem jaksi opačně. Pouze Holeček odvedl svůj již téměř standardní výkon.

Umístění našich hráčů: 6. Holeček, 19. Kuk, 20. Podhorský, 21. Bartoš, 27. Ellinger, 36. Václavík, 37. Kavalír, 53. Straka, 55. Kolečko, 57. Čapla

16. března 1996, Stod, licitovaný mariáš, 3. turnaj jednotlivců, 5. a 6. kolo ligy, ČSM

V obrovském sále hotelu Praha, který stejně jako Zdicím my, nejenom strážští pražáci, můžeme jenom závidět, proběhl třetí turnaj jednotlivců a 5. a 6. kolo 1. a 2. ligy v poklidu, který byl rušen pouze v druhém poločase hulákáním notoricky známých notorických opilců.

Double se podařilo rožmitálským hráčům. Zvítězil Bouše, před Stehlíkem, třetí místo obsadil Václavík z Mariánských Lázní. Ten vyhrál produktivitu, aktivitu Stehlík.

V 5. kole 1. ligy zvítězil Rožmitál, před Mar. Lázněmi A a Kozolupy. V 6. kole zvítězily Mar. Lázně A, před Kaznějovem a Pražským výběrem.

V 5. kole 2. ligy zvítězily Bratronice před Percomem Plzeň a Mládím Praha B.

V 6. kole zvítězily Razička Sokolov B, před Rožmitálem B a Percomem Plzeň.

V první lize celkově vedou Mariánské Lázně A, před Oktanem A a Mládím A.

V druhé lize vedou Bratronice, před Percomem Plzeň a Razičky Sokolov B.

V jednotlivcích po 3. turnaji vede Hověžák, druhý je Bouše a třetí Hlas

16. března 1996, Tábor, jihočeská GP

Tohoto turnaje se nezúčastnil žádný z dopisovatelů, takže zprávy žádné.

16. března 1996, Hromnice, z kusé telefonické informace, zvítězil Černý, nevím odkud a jaký mariáš se hrál nevím také.

23. března 1996, Loza, opět telefonická informace, zvítězil J. Hobl z Oktanu a předpokládám, že šlo o mariáš licitovaný.

23. března 1996, Klatovy, volený mariáš, systém tři kola, vítězem hráč s nejvyšším ziskem, jak dlouho se hrálo nebylo udáno.

Vítězem turnaje se stal Josef Zdychynec z Nýfan (jde snad o stejného hráče, který hraje za Kozolupy) se ziskem 119,80 Kč, který porazil druhého Jaroslava Svobodu z Skelné Huti o pouhých 20 haléřů. Třetí byl Ladislav Hvězda z Chomutova se ziskem 98,40 Kč. Umístění dalších našich hráčů: 6. Starck, 8. Václavík, 14. Hobl J., 27. Diviš, 39. Nocar S., 40. Kodeda, 45. Víták, 56. Plzák, 78. Nocar R., 80. Křížová, 81. Maxa, 83. Fruhauf, 87. Feřt, 88. Kuk, 99. Soušek a poslední 104. místo obsadil L. Kříž.

Poznámka: Velice mne překvapuje účast sedmnácti hráčů naší oblasti na tomto turnaji, tedy turnaji o kterém jsem nevěděl ani já, ani terminová listina mého časopisu (totéž platí o Loze i Hromnicích). Taktéž je to s dalšími turnaji, namátkou vybírám Holoubecké eso, o kterém nic nevím. Pokud si pořadatelé nepřejí zveřejnění turnaje, měli by mi to dát vědět, abych ho neoznámil omylem z jiných zdrojů. Pokud si přejí, abych turnaj uvedl v terminové listině, měli by mi to oznámit tím spíše.

Místo odkazu Karla Poláčka

Česká hospoda - domov mariášníka

V Kurčanské hospodě byl obvyklý rachot. Hospodský Mihule se dokázal točit od pipy ke stolům tak rychle, že péna na pivku nedokázala opadnout.

Jako obvykle ve středu byli v hospodě štamgasti, kteří přišli buď poklábosit, nebo si zahrát karty. Bylo už k páté odpoledne, tou dobou se totiž v hospodě scházela mariášová parta, když přišel stálý karetní kibic Vaněk (taktó velký skrblik) se vzkazem, že se opozdí pan pivovarský, jak říkali sládkovi z blízkého pivovaru.

--Co se dá dělat, budeme muset ještě chvíli počkat, pokud si nebude chtít zahrát tady Vaněk, -- povídá kantor Mácha

Přidal se i lesní Valtr a pozadu nezůstal ani holič Šnajdr. Vaňka by však nezmohl ani párem volů. Radit a rozebírat hru, to on uměl, ale bál se prohrát a proto se snažil převést řeč na jinou kolej.

Povídá, -- Pánové, takovou dobu tady ten liciták (rozuměj licitovaný mariáš) hrajete a zatím mě nikdo z vás nedokázal povědět, jak vlastně ten liciták, vlastně nebo mariáš vznikl. Vy tady vždycky jen hrajete, že nemáte čas se ani pořádně vymočít, tak teď, když máte nucenou pauzu, můžeme hodit řeč.

-- Co máme dělat, -- povídá lesní.

-- Hrát ve třech, to je facha, jeden si vůbec neodpočine. Tady kantor je sečtělý, ať nám povypráví. Aspoň si v klidu můžu vychutnat pivo a pokouřit trabuko.

-- Tak dobře, -- povídá kantor, -- ale mám u vás každého jedno pivo k dobru, aby mi nevyšlo v hrdle od toho vyprávění. -- A začal povídat

-- Teda pánové, mariáš to je věda a licitovanéj přímo vědní odvětví, přesto jsem se nikdy nedopátral v naší historii po nějakých směrodatnejch písemnostech. Veškerý

vědomostí, který o mariáš mám, jsem pochytil na studiích, nebo na mimulech státech od kolegů i dalších znalců.

-- Co znám, tak mariáš vznikl někde ve Francii a pak přešel postupně až k nám, tedy ještě do starého mocnářství. Tam zdomácněl, rozšířil se a také rozlišil. Proto se udržel i v Maďarsku, na Slovensku i v Rakousku, ale nejvíc u nás v Čechách i na Moravě. Víím, že se mariáš hraje také v Německu. Samozřejmě víím i to, že se o rozšíření mariáše do Ameriky, Kanady a Austrálie postarali naši exulanti, zvláště v našem století.

-- Za mého mládí -- povídá Mácha, -- musel umět hrát mariáš každé venkovské kantor. Když jsem přišel na svou první staci, tak se mě můj řídící hned zeptal: "Kantorské ovládá mariáš, abyste nám moh' dělat střídání?" Samozřejmě jsme prošli studáckou mariášovou školou, ale do pravého mariášového kumštu jsme měli ještě daleko.

-- Mariáš hrál dřív skoro každé - to byl takové karbanické očenáš. Lidé hrávali sice různé jiné karetní hry jako očko, cvika, ferbla, gotesa, což byly takové hlavní hazardní hry s mariášovým kartanem, ale hráli také bulku, dardu, na Moravě pak hlavně šnapsla a tvsonc, což byly spřízněné mariášové hry. Dyt' dodnes ctíme karbanický heslo: "Darda, ferbl, mariáš, to je denní chleba náš".

-- Jak povídám, mariáš byl denním hostem ve všech venkovských putykách, hospůdkách i hospodách, restauracích i hotelích. Nejvíce se hrál mariáš volený, pak křížový a pouze pro opravdové znalce mariáše byl licitovaný. Kvalita mariáše se obvykle nerovnála řízu čepovaného piva, -- pronesl kantor, zhluboka si loknul a setřel pěnu.

-- Přesto, jak se doposud traduje se v našich zemích hrál vždy řízný mariáš. Sám jsem ještě svědkem, že na jarmarcích, když se sešli tehdejší trhovci, bylo se na co dívat. Ne že by to snad neuměli, ale tyto lidé se nebáli fíct stovku na tři trumfy, dvě sedmy na čtyři a točili se až do rána. Zkrátka dokázali se bavit a jak říkáme pustit chlup, dát hře správný říz a nehrát u zdi.

-- Zcela jiný, salónní liciták se hrál ve městech a byl přímo stavovskou záležitostí. Hrávali ho ctihodní měšťanostové - páni radní a pan starosta. Bylo téměř vynikajícím společenským úspěchem, pro hráče nižšího společenského postavení, pokud ho mezi sebe vzali. -- Tož bud'ne rádi, že se náš mariáš udržel v našich hospodách dodnes. Když jedu na prázdniny, vždycky si zahraju dobrý mariáš obvykle všude tam, kde je správná česká hospoda.

-- Tak vám děkujeme, kantore, že ste nám otevřel mariášové obzory, -- povídá pan lesní.

-- Právě dorazil pan pivovarskéj a dává si u výčepu foršus. Dáme hru, abychom neztráceli čas, -- a volá na hospodského: "Pane šéf, hodějí nám filky."

Jiří Čapla

Ložená hra jednou tak a podruhé zas onak

Co je to ložená hra? Ložená hra je jeden velký problém. Problém dokonce tak velký, že ho již po několik let řešíme na konferencích ČSM a nakonec po bouřlivých diskusích skončíme opět tam, kde jsme začali, tedy na mrtvém bodě. Ačkoli je v podstatě každému vše jasné, věřte nebo nevěřte, stanovit přesnou definici, která by vyloučila jakékoli pochybnosti, není úkol nijak jednoduchý. Jednoduchý není z jednoho prostého důvodu, a tím je honba za premiíovými body. A tady je ten kámen úrazu. Zjistíme totiž, že naše libozvučná a na slovní obraty nesmírně bohatá mateřská řeč je proti spekulacím různých rádoby mariášníků krátká. Současná definice ložené hry je sice stylizovaná s opičí zručností, ale její výklad se jaksi míjí s účinkem, zejména při flekováních neprůstředných stovkách. Jeden příklad:

Hráč má v ruce 150 červených (pět na pět A,K,Q,X,9 od obou barev) a najde-li se nějaký kořen, který mu dá flek, samozřejmě se otočí. Za normálních okolností by pak kartu

rovnomou ukázal, s úsměvem na lici by všechny zkasíroval po 19,20 Kč, včetně tiše zvracejících nezúčastněných protihráčů a pokud by si nedali přes držku, mohlo by se hrát dál. Až sem teorie. Jak vypadá praxe?

Pokud aktér vynáší, bude hrát tak dlouho cizí barvu, až někdo na osmu trumfovou udělá prázdny štych, a nebo dokonce, nedej Bože, někdo namaže. A to už podle definice není ložená hra. Dostane premiíové body za re, "mistr fleků" si nic neodepíše, spokojenost je na obou stranách, nikdo neporušil pravidla, takže nezbyvá než dodat, že vlk se nažral a koza zůstala celá.

Pokud aktér nevynáší, je i zde řešení, aby situace dopadla stejně. Buď zabije první štych trumfem a bude pokračovat v prznění karty dle předešlé verze, nebo přebije druhou barvu devítkou, aby dal možnost zadákoví uhrát spodkein, nebo malým trumfem. I kdyby to tak nedopadlo, hra není podle definice ložená a výsledek je stejný.

Příklady by se našlo mnoho, závěr je však jen jeden: Při hře a stovce se odjakživa počítají uhrané desítky a nikoli zdvihy, spodek, či jiná bezhodnotová karta se přece nepočítají. Z algebry jistě každý zná pojem substituce, což je česky něco jako záměna, náhrada a pod. Zkusme si v současné definici hry jednu takovou substituci udělat: slovo zdvih nahradíme slovem desítka. Textu v závorce využijeme k dalšímu upřesnění. Stará definice pak postačí pro sedmu a pro dvě sedmy, betl a durch není problematický.

Definice ložené hry, stovky- Hráč nepouští žádnou desítku (nemusí či nemůže pustit). Za loženou hru se nepovažuje hra, kdy hráč uhráje všechny desítky (vč. posledního zdvihu) díky příznivé sloze, chybnému výnosu či sehrávce spoluhráčů.

Definice ložené sedmy, dvou sedem - Hráč nepouští žádný zdvih (nemusí či nemůže pustit). Za loženou hru se nepovažuje hra, kdy hráč uhráje všechny zdvihy díky příznivé sloze, chybnému výnosu či sehrávce spoluhráčů.

Definice loženého betla - hráč pouští za jakékoli slohy všechny zdvihy.

Definice loženého durcha - hráč uhrává za jakékoli slohy všechny zdvihy.

Vladimír Ellinger

Poznámka: Neudržel jsem se a musím tento příspěvek ještě za tepla oglosovat. Zaráží mne, že tak zkušený rozhodčí jakým je Ellinger máte mariášovou veřejnost. Jeho první příklad 150 červených je přece s výnosem ložená hra i podle stávající definice, bez výnosu je ovšem situace jiná. V definicích mi zjevně chybí ložené dvě sedmy se stem. Nevím je-li teoreticky možné mít ložené sedmy a nemít stovku (snad jediné bez hlášky), ale opačný případ jsem i já několikrát v životě hrál a viděl hrát - ložené sto a dvě sedmy bez sedmy s ambem od hráče s cizí dvojačkou. Tedy na sto odepsat a zaplatit sám a za sedmy dát body a brát ?

První vlaštovka z teorie hry

Je flek na dvě sedmy opravdu jednoduchý, aneb devět je víc než deset?

Kdysi se jedné významné osobnosti ptali, kterou hru považuje za nejtěžší. Odpověděl prý bez váhání, že dvě sedmy v licitovaném mariáši. Dost dlouho mi trvalo, než jsem pochopil, že to není žádné unáhlené tvrzení. Ať už to myslel jakkoli a ať to zní třeba neuvěřitelně, buď neměl o mariáši páru, nebo to byl odborník na slovo vzatý.

Dvě sedmy jsou na první pohled hra jednoduchá, po ohlášení vííme, na jaké barvy se hrají, do devíti umí počítat každý z nás, takže flek na dvojky jsou body zadarmo. To sice platí ve velké většině případů, ale pouze do chvíle, než se nám tam připele spoluhráč, který zabil štych zatoulaným trumfem. Pak najde dlouhou barvou vás místo soupeře, nebo oba dva a je vymalováno.

Někdy v roce 90 nebo 91 vyšla od Labohého knížka s názvem "Licitovaný mariáš od A do Z". Nečekal jsem, že se dozvím něco převratného, ale přesto jsem si ji koupil. Byl jsem zvědav, do jakých podrobností autor zajde, abych ji mohl porovnat se svými pravidly, která jsem napsal zhruba o deset let dříve. Nikdy jsem je nevydal, protože za komoušů to nebylo dost dobře možné. Pozastavil jsem se u dvou sedem, kde autor tvrdí asi toto: Ke fleku na dvě sedmy někdy stačí protihráči sedm bodů, osm bodů je prý většinou dostatečně silná karta a devět bodů je již stoprocentní flek. Jak takovou blbost někdo může napsat? Inu může. Proč ne? Ona to zas taková blbost není, pokud autor chtěl říci, že se počítá se slohou, o které flekující hráč ví. Ukažme si dva malé příklady:

1. Flek na jeden bod, t.j. výnos:

Jsem forhont a zadák ohlásí žaludy - kule. Ví, že v talóně je devítka s desítkou červenou a desítku zahodit nelze. Nemám trumfy ani strčky, ale mám flek jak Brno, protože mám kamaráda. Ten totiž má minimálně devět bodů a ani o tom chudák neví - v nejhorším případě tři nejmenší možné trumfy, tři nejmenší strčky a eso červené. Stačí mu už jen jedna malinká zelená, abych ho nenašel.

1. Flek na sedm bodů: (Takhle nějak jste to myslel, pane Labohy)

Jsem opět forhont a zadák ohlásí opět žaludy - kule. Předpokládejme, že má pět na pět bez es. Já mám pouze tři trumfy (8,9,A), neznám strčky. Ty bude mít můj spoluhráč. Mám tedy 6 bodů v trumfech a 1 bod je výnos. Najdu soupeře - zabiji pomahačku malým trumfem, najdu soupeře - zabiji pomahačku malým trumfem, trumfem esem, najdu soupeře. Ten už má jen sedmu trumfovou, spoluhráč má pořád pomocné eso a sednu mu otočí.

Pojďme kousek dál a ukažme si další příklady, kdy toho máme jak "hloupej píva" a ono to stejně nestačí:

Je pět trumfů v jedné ruce na flek dost?

Není. Podívejte se, co náš Pavka vymyslel, když bude hrát na forhontě červený - kule na tři trumfy:

Bartoš A (forhont)				Hráč B			
červené	kule	zelené	žaludy	červené	kule	zelené	žaludy
A,X,7	A,K,X,7	A,K,X	--	K,Q,J,9,8	--	Q,J,9,8,7	--
talón							
8,9,kulí							

Hráč C má zbylé dvě pomahačky a do hry vůbec nezasáhne. Důležité je, že hráč B přijde forhontovi 3x do zelených, protože vytrumfovat ho nemůže, nezná totiž pomahačky.

Je devět bodů vždycky flek, jak se všeobecně předpokládá?

Není. To na mě nachystal Bartoš, než jsem se vrátil z "pošty", namíchali mi slohu, na kterou jsem si dal flek a pak ještě tři. Prostě jsem to šel zral.

Já A (forhont)				Bartoš B			
červené	kule	zelené	žaludy	červené	kule	zelené	žaludy
A,X,	A,X,	A,Q,J,X,9,8	--	Q,J,X,8,7	K,Q,J,7	--	A
talón							
9 kulí							
7 žaludů							
Hráč C							
červené	kule	zelené	žaludy				
9	8	K,7	K,Q,J,X,9,8				

Sehrávka: Nesu eso zelené, najdu soupeře. Dobírám desítkou kulovou a pokračuji zelené. Na druhou pomahačku spoluhráč trumfuje a nachází mě žaludou. Už nejde nic dělat, dvojky jsou vyhrané.

To mne inspirovalo a položil jsem si otázku: "Což takhle deset bodů, je to tutový flek? No a po nějakém čase jsem si udělal chvilku a tady je odpověď - červená s kulovou:

Hráč A (forhont)				Já B			
červené	kule	zelené	žaludy	červené	kule	zelené	žaludy
X,8	A,K,Q	K,Q,9,8,7	--	A,K,Q,7	X,9,8,7	A,X	--
				talón			
				J kulí			
				7 žaludů			
Hráč C							
červené	kule	zelené	žaludy				
J,9	--	J	A,K,Q,J,X,9,8				

Forhont má z rozdáni 10 bodů a přesto vyhrávám, protože mi 2x přijde do zelených a hráč C 2x zabije pomahačku trumfem a je nucen nás oba 2x najít žaludama, přičemž vždy zůstávám ve štychu. Zkrátit spoluhráče o dva body a to mi stačí. Kdo vymyslí lepší sehrávku, abych za dané slohy prohrál, před tím klobouk dolů.

Závěrem lze říci asi toto:

Devět bodů na ruce nemusí být totéž, co devět bodů ze hry. Pokud neznám barvu, je zde možnost, že spoluhráč mi zaskodí v nepravou chvíli trumfem. Nezbude mu, než vynést od dlouhé barvy, a najde mě, čímž je zkáza dovršena. Jedinou útěchou je snad to, že podobné slohy nejsou typické a pokud se snad některá přece jen vyskytne, akť se dost těžko může točit. Plná sloha totiž bývá podstatně více, než pověstných devět bodů. S ohledem na bodovací systém se však některé podobné hry vyskytnout mohou. Pokud budeme na jedné straně uvažovat s touto možností a na straně druhé brát na zřetel pouze svoji kartu, dojdeme k paradoxnímu zjištění: Devět bodů je dost a deset bodů může být málo.

Vladimír Ellinger

Statistika

V prvním poločase ve Stodě padlo 25 hráčům již otrnulo a smířili se se ztrátou fleků na loženého betla, ve druhém 18 Kč v očekávaném zisku 9 bodů? Ostatních odpisů bylo jako obvykle nepatrné množství, takže se je nevyplatí evidovat.

Pro Vašíka a ostatní vašíky

Na turnaji ve Stodu byl průměr 185.12 loňského průměru 170.80 také moc neliší. Je tedy téměř jisté, že nový bodový systém dosahovaný počet bodů neovlivnil. Z tohoto důvodu vašíkovskou rubriku ruším a přesouvám její obsah do statistiky

Pozvánka na turnaj

Pan Ladislav Plizák, všem nám známý hráč a opora Oktanu Plzeň si dovoluje prostřednictvím tohoto časopisu pozvat všechny dobré hráčky a hráče mariáše na turnaj v licitovaném mariáši, který pořádá ve spolupráci se svými oddílovými kolegy u příležitosti oslavy svých abrahamovní. Turnaj se hraje dne 18. května 1996 v restauraci Oktan v Plzni Bílé Hoře, sázkovní výnos v 10.00 hodin. Pravidla soutěžní.

Poznámka: Když jsem se Ládi ptal, proč zve i mě, když chce jen dobré hráče, polichotil mi konstatačním, že jsem přece dobrý hráč. A když já jsem dobrý hráč, tak to tam můžete přijet úplně všichni.

Termínová listina 1996

Bude průběžně doplňována o další turnaje, o kterých se dozvím

Datum	Město	Místo	Pořadatel	druh
13.04.1994	Bratronice	Sokolovna	ČSM	licitovaný
20.04.1996	Jindřichův Hradec	????	JihGP	křížový
20.04.1996	Liberec (Vratislavice)	rest. U pivovaru	SČM	licitovaný
27.04.1996	Velké Popovice	pivovarská hospoda	ČSM	korunový licitovaný
18.05.1996	Vratislavice	? rest. U pivovaru	SČM	licitovaný
18.05.1996	Plzeň Bílá Hora	restaurace OKTAN	L.Plzák	k život.jubileu, licitovaný
25.05.1996	Břežnice	hotel Vlčava	ČSM	licitovaný
08.06.1996	Plzeň Bílá Hora	restaurace OKTAN	ČSM	licitovaný
15.06.1996	Žďár	????	SČM	licitovaný
13.07.1996	Mariánské Lázně	restaurace LUNA	ČSM	licitovaný, volený, křížový (trojboj)
24.08.1996	Mariánské Lázně	restaurace LUNA	ČSM	licitov., Český pohár družstev
25.08.1996	Mariánské Lázně	restaurace LUNA	ČSM	licitov., Český pohár jednotlivců
07.09.1996	Žďár	????	SČM	licitovaný
14.09.1996	Bernartice u Tachova	hostinec U Jakešů	ČSM	licitovaný
05.10.1996	??????	?????	SČM	licitovaný
12.10.1996	Kozolupy	Sokolovna	ČSM	licitovaný
19.10.1996	Havířov	??????	SČM	licitovaný
26.10.1996	Kaznějov	restaurace Pluto	ČSM	licitovaný
16.11.1996	Praha 4	restaurace Zálesí	ČSM	licitovaný
23.11.1996	??????	?????	SČM	licitovaný
07.12.1996	Sokolov	?????	ČSM, SČM	licitovaný, pouze pro zvané

Soutěž "O zlatou řít"

Do tohoto čísla jsem trochu s úsměvem nominoval mého bývalého oddílového spoluhráče Honzu Přibyla. Již po příjezdu zaujal strategické místo u baru, od kterého se do začátku turnaje ani nehnul. V poledne jsem ho potkal a to již moc nemluvil. Po sehrání několika minut ve druhém poločase vzal v úvahu protesty svých spoluhráčů, vynadal si do hmsných opilců, zastoupil i rozhodčího, sám sebe vyloučil a odešel odpočívat do předsálí. Za toto si vysloužil postih diskvalifikace pro nedokončení turnaje. Vezmi si z něho příklad, Vašíku.

Přece jenom z odkazu Karla Poláčka

Kletba karbaníková

Avšak než se rozešli, volal za odcházejícím vojínem Houskou:

-- Pamatuji si bídný zlodějí, že ty tři krejčary ti nebudou darovány. Já je musím mít. Proklínám tě, proklínám tvoji kartu. Necht' ti sebelepší stovku zničit dvě plonkové desítky, které koupíš v talóně, každý tvůj betl nechť je zhuben nenápadnou osmou, kterou ti podebere protíhráč, jenž má lajer sedmi karet, tvoje dvousedmí buďtěž pustošena nenadálými míltpunkty... Ať nemáš radosti z krásné karty, ať tvůj zrak je neustále unavován pohledem na smrdinu bez hlášek a bez desítek. Ať ti nic nepomůže od špatného listu, ani snímání levou rukou, ani otáčení židle, ani fezáni karet, ani plivání na talón ... Tak jsem děl. Nebesa vyslyší moji kletbu!

Finanční rubrika

Jak nákladný byl mariáš v době Karla Poláčka

Z Poláčkových hráčů se dá při pozorném čtení vysledovat posloupnost sazeb placení v licitovaném mariáši. Zdá se, že to bylo v desetihaléřovém následovním:

Hra	0,10	Sedmna	0,20	Sto	0,40	Betl	0,50
Durch	1,00	2x7	2,00	červené 2x7	4,00		

Rozbor je ztláčen tím, že některé hry jsou hrány v deseti, jiné v dvacetihaléřovém mariáši, některé sazby jsou počítány v krejčarech a ve zlatých. Tento sazebník jsem však potřeboval pro, několik let připravovaný rozbor, kolikátinový mariáš by nyní odpovídal době Karla Poláčka. Výsledky mého bádání budou pro některé z vás jistě děsivé.

Důležitým vodítkem pro můj rozbor je kapitola o panu Myclíkovi, který všechny výhry a prohry přepočítával na jídlo. V této kapitole se hrál desetihaléřový mariáš.

Výhru 1,40 koruny přirovnal k párečku s hořčicí, v nynější době 12-15 Kč. Flekovaný betl, tedy 2,00 koruny k prorostlému bůčku s novou okurkou, nyní podle váhy počítáme 20 Kč. Durcha, tedy opět 2,00 koruny k deseti dekům debrecínky, nyní tedy 16-18 Kč. Schválená sedma, tedy šedesát haléřů, pro něj představovala svazek fedkviček, nyní podle období 3-7 Kč. Sto a sedm červených (2,4-5,60), v duchu prý okoušel lahodu moravského masa, které zaléval sklenicí smíchovského ležáku, nyní bychom zalévali asi tak za 30 - 40 Kč.

Výsledek je šokující. Desetihaléřový mariáš se rovnal téměř přesně dnešnímu korunovému, dvacetinový by byl, pro mnohé z nás jistě nepředstavitelný, dvoukorunový.

Tradice nedodržena, bylo to těsně vedle

Na vyhlášení výsledků ve Stodě jsem se, jak jsem psal v minulém čísle, těšil. Bylo opravdu na co. Při zpracování výsledků se kolem stolu motalo místo až 11 lidí, tahali si lístky z ruky a každý chtěl přinést, po předchozích neblahých vyhlášeních výsledků, svoji trochu do mlýna.

Po několikerém přepočtení osobních lístků jsme se stále nemohli dopočítat, stále jeden chyběl. Několikrát jsme to veřejně a nahlas vyhlásili, přesto se lístek nenašel. Doma jsem po kontrole stolových lístků proti osobním, která mimochodem trvá asi tak dvě hodiny, zjistil, že pachatelem byl Čečka, který se nakonec umístil na čtvrtém místě.

Tom byla klika, že ceny byly pouze pro první tři hráče. Být pro čtyři, měli jsme stoprocentní úspěšnost, takhle máme pouhých 66.6%.

Top ten Big křivák

Dotáhne se někdo z trojbodových?

Václav Květ, zdá se, nechce ponechat nic náhodě a dalším flekem na loženého betla si udržuje náskok, byť minimální. Dal takovýchto fleků již pět a je těsně pronásledován Bartošem a Komárem se čtyřmi zásahy. Trojbodových již máme těchto sedm hráčů: Viták, Svoboda, Rosol, Hovězák, Diviš, Bořík, Bálint a Adámek. Můžeme se tedy těšit na další souboj Květ - Bartoš. Komára pro jeho značnou loženobetloflekovou nevyrovnanost nepovažují za vážného konkurenta těchto dvou borců.

Honem

Holanův nepravidelný mariášovník

Vydává Ing. Vladimír Holan pro potřebu vlastní a Českého svazu mariáše. Neprodejné.

Šéfredaktor: Ing. Vladimír Holan

Graf. úprava: Ing. Vladimír Holan

Písař: Ing. Vladimír Holan

Sazba: Na dýchavičném IBM
PC 386 v AMI PRO
staříčkou s jehličkovou
EPSON EX 1000

Příspěvky zasílejte na adresu:

Ing. Vladimír Holan
Čerčanská 24
140 00 Praha 4

tel./fax (02) 472 13 22